

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ) เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของประเทศ “เป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศอินโดจีน” ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง จึงทำให้จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีบริบทและภูมิสังคมที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่นๆโดยทั่วไป ดังนั้นการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) จังหวัดจึงได้นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ไทยแลนด์ ๔.๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ การดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดหนองคายและข้อมูลอื่นๆ มาวิเคราะห์ผนวกเข้ากับข้อมูลด้านต่างๆของจังหวัด และความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัด โดยอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ดังนี้

๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดหนองคายได้ดำเนินการสำรวจและประมวลสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นทั้งโดยผ่านกระบวนการการบูรณาแผนในระดับพื้นที่ เริ่มต้นจากการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยกระบวนการจัดทำแผนชุมชน แล้วเชื่อมต่อกับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ แล้วนำมาวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดลงในแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าประชาชนในพื้นที่จังหวัดหนองคายมีความต้องการให้ส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้ แบ่งออกเป็น ๔ ปัญหาหลักหรือความต้องการที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด คือ

๒.๑.๑ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน : จากการสำรวจปัญหาในพื้นที่ท้องถิ่น พบว่า ประชาชนมีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปดูแลเรื่องการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร (นอกเขตชลประทาน) โดยจังหวัดหนองคายมีแหล่งน้ำต้นทุนที่มีความสำคัญต่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ๑ กลุ่มน้ำหลัก ๗ กลุ่มน้ำย่อย และมีแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นจำนวนมาก (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑) แต่ประชาชนไม่สามารถนำน้ำเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ในไร่นาของเกษตรกรได้เท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ในพื้นที่นอกเขตชลประทานซึ่งมีอยู่ประมาณ ๘๙๗,๒๑๗ ไร่ เนื่องจากการบริหารจัดการน้ำหรือการจัดการระบบชลประทานในพื้นที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรยังเป็นปัญหาหลักที่สำคัญ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนจากส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจังหวัดได้กำหนดให้มีแผนการบูรณาการและเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนทั้ง ๘ กลุ่มน้ำ และแหล่งน้ำตามธรรมชาติเข้าไร่นาเกษตรกรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทานเชื่อมเข้าด้วยกัน โดยการใช้ระบบการส่งน้ำด้วยสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าให้ไหลไปตามคลองชลประทานและระบบท่อให้อยู่ภายใต้การบริหารจัดการและดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจังหวัดหนองคายสามารถดำเนินการให้เป็นจุดตัวอย่างและประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี คือ **โครงการหินโงมโมเดล** ตำบลหินโงม อำเภอเมืองหนองคาย เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรให้กับพื้นที่ที่อยู่ติดกับแม่น้ำโขง แต่พื้นที่นั้นไม่สามารถนำน้ำจากแม่น้ำโขงมาใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากขาดการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ หลังจากดำเนินการโครงการดังกล่าวแล้ว ทำให้เกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมืองหนองคายและอำเภอโพนพิสัย มีน้ำใช้เพื่อ

การเกษตรและอุปโภค/บริโภค ตลอดทั้งปี และยังสามารถเชื่อมโยงแม่น้ำโขงกับลำน้ำสวายเข้าด้วยกัน โดยอาศัยการพัฒนาและปรับปรุงระบบการชลประทานคลองส่งน้ำทั้งที่มีอยู่เดิม และการก่อสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งในรูปแบบของตาดคอนกรีตและคลองดินตามธรรมชาติ

๒.๑.๒ ผลผลิตทางการเกษตรต่ำและการขาดรายได้นอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว : จังหวัดหนองคาย มีครัวเรือนทั้งหมด ๑๕๓,๓๐๖ ครัวเรือน เป็นครัวเรือนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร จำนวน ๖๘,๔๙๑ ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖๘ ซึ่งเกษตรกรเหล่านี้ส่วนใหญ่ประสบปัญหาผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ต่ำ ราคาไม่แน่นอน ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดทั้งทางด้านราคาและคุณภาพ เมื่อหมดฤดูกาลเก็บเกี่ยว ครัวเรือนเกษตรกรหรือประชาชนเหล่านี้จะไม่มีงานทำหรือว่างงานประมาณ ๔-๕ เดือนในรอบ ๑ ปี ซึ่งเป็นการสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาซ้อนปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจน ประชาชนบางส่วนต้องอพยพย้ายถิ่นไปทำงานต่างจังหวัดก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีที่เริ่มเข้าสู่ประชาคมอาเซียนประกอบกับรัฐบาลได้กำหนดนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๕ กลุ่ม ซึ่ง ๑ ใน ๕ อุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าว คือ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและกระบวนการผลิตของภาคเกษตรกรรมโดยตรง ดังนั้น การเตรียมความพร้อมและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตของเกษตรกรให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพประชาชนให้ได้มาตรฐานทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยจังหวัดได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ในยุทธศาสตร์ “ส่งเสริมเกษตรยั่งยืน” และจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

๒.๑.๓ การคมนาคมขนส่งเพื่อการเกษตรและการท่องเที่ยว : จังหวัดหนองคายมีโครงข่ายถนนทางหลวงชนบทที่กระจายอยู่ในพื้นที่ ๙ อำเภอ รวมระยะทางทั้งสิ้น ๓๙๙.๙๗๕ กิโลเมตร โดยแยกเป็นถนนคอนกรีต ๕.๘๒๙ กิโลเมตร ถนนลาดยาง ๓๘๐.๘๖๑ กิโลเมตร และถนนลูกรัง ๑๓.๒๘๕ กิโลเมตร ซึ่งโครงข่ายถนนดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตชนบท ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดหนองคายอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทและประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมต้องเดินทาง สัตว์ และขนส่งสินค้าเกษตรไปยังตลาดหรือแหล่งรับซื้อผลผลิตอยู่เป็นประจำ มีความไม่สะดวกในการเดินทาง ปัญหาและความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน(ถนน) ยังเป็นปัญหาสำคัญที่ภาครัฐจะต้องรีบดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน นอกจากนี้ จังหวัดหนองคายยังเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สวยงาม มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก หากโครงสร้างพื้นฐานหรือเส้นทางการคมนาคมเหล่านี้ได้รับการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายมากขึ้นจะทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย จังหวัดจึงได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องดังกล่าวจึงได้บรรจุแผนงาน/โครงการด้านการคมนาคมขนส่งโดยการเชื่อมโยงโครงข่ายทางหลวงชนบทเข้ากับโครงข่ายทางหลวงแผ่นดินให้สามารถเดินทางไปมาหาสู่ในทุกเส้นทางได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

๒.๑.๔ ความมั่นคงตามแนวชายแดน : จังหวัดหนองคายเป็น ๑ ใน ๓๐ จังหวัดของประเทศไทยที่มีพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านโดยจังหวัดหนองคายมีพื้นที่ชายแดนยาวตามลำน้ำโขงติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นระยะทางประมาณ ๒๑๐.๖ กิโลเมตร มีอำเภอตั้งอยู่ตามแนวตะเข็บชายแดน รวม ๖ อำเภอ ๒๖ ตำบล ๑๒๔ หมู่บ้าน ๒๒ ชุมชน ซึ่งพื้นที่เหล่านี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญและเป็นจุดเสี่ยงในการลักลอบการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่างๆที่มีผลกระทบกับประชาชนที่อาศัยอยู่

ตามแนวชายแดนและพื้นที่ตอนในของประเทศ เช่น การค้ายาเสพติด การค้าของผิดกฎหมาย การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง เพราะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ในภาพรวมของประเทศ โดยในรอบหลายปีที่ผ่านมาจังหวัดได้มีมาตรการดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาแนวชายแดนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดหนองคาย โดยการฝึกอบรมให้ความรู้กับผู้นำท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และ/หรือชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ให้เป็นแกนหลักสำคัญในการตรวจตรา สอดส่อง ดูแลความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในฝั่งของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างอำเภอชายแดนของจังหวัดหนองคาย และเมืองชายแดนในฝั่งของ สปป.ลาว ในลักษณะของการทำงานแบบคู่ขนานทั้งในระดับอำเภอ ตำบล และระดับหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องโดยน้อมนำหลักคิดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ทำให้การแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ด้านความมั่นคงระหว่างจังหวัดหนองคายกับฝั่งนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว สำเร็จลุล่วงเป็นไปด้วยดี แต่ถึงอย่างไรก็ตามทั้งในปัจจุบันและอนาคตความมั่นคงตามแนวชายแดนยังมีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกภาคส่วนจะต้องบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดไป

๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ

๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ : จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคาย ๓ ปี ย้อนหลัง ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ ๒-๑ แสดงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบ TOP Down ของจังหวัดหนองคาย ๓ ปี ย้อนหลัง

ผลิตภัณฑ์มวลรวม	ปี พ.ศ. ๒๕๕๕	ปี พ.ศ. ๒๕๕๖	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗
๑. มูลค่า	๓๖,๕๕๐	๓๘,๔๖๗	๓๔,๖๒๑
๒. รายได้ต่อหัวประชากร		๘๔,๘๒๘	๗๖,๖๖๙
- ลำดับที่ของประเทศ	-	๔๗	๕๔
- ลำดับที่ของภาค	-	๓	๕
- ลำดับที่ของกลุ่ม	-	๑	๓
๓. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ			
- เกษตรกรรม	๒๔.๐๘	๓๐.๑๔	๒๕.๔
- อุตสาหกรรม	๑๔.๖๒	๑๒.๖๙	๑๕.๐
- การศึกษา	๑๖.๐๘	๑๒.๖๖	๑๔.๓
- การขายส่ง/ขายปลีก	๑๐.๓๔	๑๑.๑๕	๑๑.๒
- สาขาการขนส่ง	๖.๐๐	๗.๒๔	-
- ตัวกลางทางการเงิน	-	-	๖.๕
- สาขาอื่นๆ	๒๘.๔๙	๒๖.๑๑	๒๗.๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมย้อนหลัง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗) พบว่า จังหวัดหนองคายมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มูลค่า ๓๖,๕๔๐ ล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีมูลค่า ๓๘,๔๖๗ ล้านบาท (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๒๗ ล้านบาท) และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีมูลค่า ๓๔,๖๒๑ ล้านบาท ซึ่งมูลค่าลดลงจาก ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๓,๘๔๖ ล้านบาท มีสาเหตุเนื่องมาจากอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ หดตัวร้อยละ - ๓.๒ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ภาคการเกษตร หดตัวร้อยละ -๖.๑ และ ฯลฯ...(ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑) ตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา พบว่า โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๘ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๔ และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔ รองลงมา คือ สาขาอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๒ เป็นอันดับ ๓ รองจากสาขาเกษตรกรรม และการศึกษา แต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๖๙ และ ๑๕.๐ ตามลำดับ เป็นอันดับที่ ๒ รองจากสาขาเกษตรกรรม

เพื่อเป็นการพัฒนาและผลักดันให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น จังหวัดหนองคายจึงได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลข้อ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และข้อ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียน โดยจังหวัดได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันใน ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรยั่งยืน เพื่อพัฒนาและยกระดับสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีคุณภาพและมูลค่าสูง และยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น โดยเน้นหนักการพัฒนาฐานโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนและส่งเสริมให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย การผลิตสินค้าของชุมชนให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด สนับสนุนการค้าและการลงทุนที่เป็นธรรมาภิบาล มีความรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น มีการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง โดยใช้ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ด้านการพัฒนาคน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม และด้านการยกระดับการพัฒนาบริการประชาชน เป็นปัจจัยเสริมและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้มองเห็นภาพการพัฒนาจังหวัดมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จังหวัดจึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์และเน้นหนักการพัฒนา (Positioning) ใน ๓ เรื่องหลัก คือ (๑) การส่งเสริมเกษตรยั่งยืน (๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยว และ (๓) ส่งเสริมการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยมีฐานข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาที่สำคัญดังนี้

(๑) การพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร : จังหวัดหนองคายสามารถปลูกและผลิตพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจหลายชนิดที่สามารถนำมาแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรเพื่อการบริโภค และเพื่อการส่งออกต่างประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ เช่น ฤดูการผลิตปี ๕๗/๕๘ ข้าวเหนียวนาปี ๑๒๘,๒๑๐ ตัน, ข้าวเจ้านาปี ๕๗,๖๔๒ ตัน, อ้อยโรงงาน ๘๙,๔๐๐ ตัน, มันสำปะหลัง ๕๒,๔๖๔ ตัน, ยางพารา ๓๖,๕๕๗ ตัน, สับปะรด ๓๖,๕๕๗ ตัน, พริก ๑๘,๔๕๓ ตัน ปาล์มน้ำมัน ๑๐,๗๙๙ ตัน นอกจากนี้ยังมีสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มาจากด้านการปศุสัตว์และการประมงที่สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรกรรมถึงร้อยละ ๒๕.๔๐ ดังนั้น การพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตรเหล่านี้ให้มีคุณภาพและปริมาณที่สูงขึ้นจะเป็นช่องทางที่สำคัญในการผลักดันให้การขยายตัวหรือการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้สูงขึ้น โดยการเพิ่มและสนับสนุนทรัพยากรทั้งทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในช่วงแผนพัฒนาจังหวัด

ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ สินค้าเกษตรหลักที่จังหวัดจะเน้นหนักการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ข้าว ยางพารา ไข่ไก่ และการเลี้ยงปลานิลในกระชังและการแปรรูป สินค้าที่มีโอกาสสูงหรือสินค้าดาวรุ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด คือ โคขุนพันธุ์วากิว กล้วยหอมทอง และมะพร้าวน้ำหอม (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑)

(๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยว : จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตามลำน้ำโขงและอยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขงร่วมกับจังหวัดเลย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร ที่มีความหลากหลายทั้งทางนิเวศน์ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่สวยงาม ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมเยือนจังหวัดหนองคายในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ ๒-๒ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมเยือนจังหวัดหนองคาย : (คน)

ประเภทนักท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.๒๕๕๖	ปี พ.ศ.๒๕๕๗	ปี พ.ศ.๒๕๕๘
๑. นักท่องเที่ยวชาวไทย	๑,๘๒๙,๗๖๒	๑,๘๔๑,๕๘๒	๑,๙๗๑,๙๙๕
๒. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	๔๙,๒๖๓	๕๒๖,๙๘๑	๕๔๕,๓๕๐
รวม	๑,๘๗๙,๐๒๕	๒,๓๖๘,๕๖๓	๒,๕๑๗,๓๔๕

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ ๒-๓ แสดงจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย : (ล้านบาท)

รายได้จากการท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.๒๕๕๖	ปี พ.ศ.๒๕๕๗	ปี พ.ศ.๒๕๕๘
๑. นักท่องเที่ยวชาวไทย	๓,๕๑๔	๓,๕๕๐	๓,๘๔๗.๗๒
๒. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	๖๑๓	๖๒๗	๖๖๐.๐๗
รวม	๔,๑๒๗	๔,๑๗๗	๔,๕๐๗.๗๙

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

จากตารางที่ ๒-๒ สรุปได้ว่าจังหวัดหนองคายมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นทุกปี จากปี พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๑,๘๗๙,๐๒๕ คน, ปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๒,๓๖๘,๕๖๓ คน (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๔๘๙,๕๓๘ คน) และ ปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๒,๕๑๗,๓๔๕ คน (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑๔๘,๗๘๒ คน) ตามลำดับ โดยมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมเยือนจังหวัดหนองคาย ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘ รวมทั้งสิ้น ๖,๗๖๔,๙๓๓ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว รวมทั้งสิ้น ๑๒,๘๑๑.๗๙ ล้านบาท (ตารางที่ ๒-๑ และ ๒-๓) ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดมีความชัดเจน ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กอปรกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑) สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามตอนกลาง และสาธารณรัฐประชาชนจีนตอนใต้ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทำให้เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมเยือนจังหวัดหนองคายในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาเป็นจำนวนมาก สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ของจังหวัดหนองคายได้เป็นอย่างดี โดยจังหวัดหนองคายมีเป้าหมายในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นอีกหนึ่งสาขาการผลิตหลักที่สำคัญในพัฒนาและผลักดันให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดมีมูลค่าสูงขึ้น

(๓) การค้าและการลงทุน การค้า การลงทุน เป็นอีกสาขาการผลิตหนึ่งที่เป็นตัวหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคาย โดยสาขาการค้า การลงทุน ที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย คือ

- การลงทุนด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัดที่มีการลงทุนและสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ปี พ.ศ.๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐ เป็นอันดับ ๒ รองจากสาขาเกษตรกรรม (ร้อยละ ๒๕.๔) จังหวัดหนองคาย มีโรงงานอุตสาหกรรมทุกจำพวก (จำนวนที่ ๑-๓) ในพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๕๘๙ โรงงาน มีคนงาน ๕,๕๗๖ คน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น ๕,๖๒๐ ล้านบาท สาขาอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้

๑. อุตสาหกรรมยางพารา มีโรงงานยางพาราในพื้นที่จำนวน ๑ โรง เงินลงทุนทั้งสิ้น ๘๘๑.๔๓๐ ล้านบาท มีคนงาน ๒๑๙ คน

๒. อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การผลิตน้ำมะเขือเทศเข้มข้นเป็นหลัก รองลงมาได้แก่ พืชผัก ผลไม้บรรจุกระป๋อง จำนวน ๖ โรงงาน ส่วนใหญ่จะผลิตเพื่อการส่งออกต่างประเทศและได้รับมาตรฐาน GMP ทุกโรงงาน เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๘๔๘.๒๔๕ ล้านบาท มีคนงาน ๒,๐๕๔ คน

๓. อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม จำนวน ๑ โรง เงินลงทุนทั้งสิ้น ๗๐๐ ล้านบาท มีคนงาน ๓๘๒ คน

๔. อุตสาหกรรมกระดาษ จำนวน ๓๒๘ โรง มีเงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๔๐.๙ ล้านบาท คนงาน ๕๒๘ คน ส่วนใหญ่เป็นโรงสีข้าว ๓๐๗ โรง เงินลงทุน ๑๒๒.๕ ล้านบาท

การลงทุนด้านอุตสาหกรรม สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก รองจากสาขาเกษตรกรรม โดยโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมกระดาษ และอุตสาหกรรมอาหาร ตามข้อ ๑-๔ เป็นสถานที่ในการรับซื้อและแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก ทำให้เกษตรกรมีตลาดรองรับสินค้าเกษตรในพื้นที่ ในห้วงระยะเวลา ๓-๔ ปีข้างหน้า คาดว่าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมภายในจังหวัดหนองคายจะมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากจังหวัดหนองคายถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายจะเริ่มขับเคลื่อนและเห็นผลชัดเจนภายใน ๓-๔ ปีข้างหน้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ศักยภาพการลงทุนจังหวัดหนองคาย ของ ดร.เชียรช่วง กัลยาณมิตร และคณะ พบว่า มีกิจการขนาดใหญ่ที่เหมาะสมกับการลงทุนในพื้นที่จังหวัดหนองคาย มีจำนวน ๒ กิจการ (กิจการบริการและสาธารณูปโภค กิจการโลจิสติกส์ และกิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว) กิจการขนาดกลาง จำนวน ๑๖ กิจการ และกิจการขนาดเล็ก จำนวน ๑๘ กิจการ ซึ่งการลงทุนในกิจการเหล่านี้จะมีการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนและผลักดันให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาพรวมมีมูลค่าสูงขึ้นในอนาคต

- การค้าชายแดน จังหวัดหนองคายมีช่องทางการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย จุดผ่านแดน จำนวน ๒ แห่ง จุดผ่อนปรน จำนวน ๔ แห่ง โดยมีฐานข้อมูลการค้าชายแดน ๓ ปีย้อนหลังดังนี้

ตารางที่ ๒ - ๔ แสดงสถิติข้อมูลการค้าชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘ : ล้านบาท

ประเภทของการค้าชายแดน	ปี พ.ศ. ๒๕๕๖	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘
การค้ารวม	๕๙,๐๙๔.๑๕	๖๑,๕๙๔.๓๒	๕๘,๘๖๒.๖๙
ส่งออก	๕๕,๖๖๑.๓๑	๕๘,๒๖๖.๑๖	๕๔,๕๘๙.๙๗
นำเข้า	๓,๔๓๒.๘๓	๓,๓๒๘.๑๖	๔,๒๗๒.๗๒
ดุลการค้า	๕๓,๒๒๘.๔๘	๕๔,๙๓๘.๐๐	๕๐,๓๑๗.๒๕

ที่มา : ด้านศุลกากรหนองคาย

จากตารางสรุปได้ว่า มีสินค้าส่งออกและนำเข้าผ่านด่านศุลกากรหนองคาย ใน ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีมูลค่า ๕๙,๐๙๔.๑๕ ล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีมูลค่า ๖๑,๕๙๔.๓๒ ล้านบาท และ ปี พ.ศ.๒๕๕๘ มีมูลค่า ๕๘,๘๖๒ ล้านบาท จะเห็นได้ว่าจังหวัดหนองคายมีศักยภาพด้านการค้าชายแดนและในอนาคตแนวโน้มจะมีความสำคัญและมีมูลค่าสูงขึ้น เพราะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของประเทศและภูมิภาค อันจะส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายคนและสินค้าได้อย่างสะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการขยายตัวด้านการค้า การลงทุนเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยหนึ่งที่มีสำคัญและจะทำให้จังหวัดหนองคายมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น คือ จังหวัดหนองคายเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของประเทศโดยอาศัยการเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งของภูมิภาคอาเซียนตามข้อตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบอาเซียน และข้อตกลงภายใต้กรอบเศรษฐกิจอื่น และจากการค้าบริเวณพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ขณะนี้จังหวัดหนองคายได้เตรียมพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆไว้เรียบร้อยแล้ว (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑) และคาดว่าเมื่อดำเนินการเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายภายใน ๓-๔ ปีข้างหน้า จะทำให้มีการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนเพิ่มมากขึ้น และผลักดันผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคายเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

๒.๒.๒ ด้านสังคม

(๑) **ชาติพันธุ์** จังหวัดหนองคายมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในแต่ละพื้นที่/อำเภอ ประชาชนมีแหล่งที่มาที่แตกต่างกัน เช่น เขตอำเภอเมืองหนองคาย ประชาชนชาวหนองคายกลุ่มแรก คือ ชาวเวียงจันทน์ที่อพยพข้ามโขงมาสร้างเมืองใหม่ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ พ.ศ.๒๓๗๐ เขตอำเภอศรีเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มไทพวน มีถิ่นฐานเดิมหรืออพยพมาจากเมืองพวน แขวงเชียงขวาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เขตอำเภอโพนพิสัย และอำเภอสังคม ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มไทลื้อ/ไทดำ/ไทเหนือ ที่อพยพมาจากเมืองหลวงพระบาง และอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย คนญวนหรือคนไทยเชื้อสายเวียดนามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่อำเภอท่าบ่อ อพยพมาจากนครหลวงเวียงจันทน์และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในสมัยรัชกาลที่ ๓ และกลุ่มคนที่อพยพมาจากจังหวัดอื่นๆมาตั้งถิ่นฐานในอำเภอรัตนวาปี และอำเภอโพนพิสัย เรียกว่า “ไทคร้ว” ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจังหวัดหนองคายมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ทำให้ชนบทร่วมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันอยู่บ้าง

(๒) **การสาธารณสุข** จากข้อมูลด้านสาธารณสุขของจังหวัดหนองคาย พบว่า สิ่งที่จังหวัดและหน่วยงานรับผิดชอบที่จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขให้กับประชาชน คือ

๑. จำนวนแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร ไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนในพื้นที่ โดยขาดแคลนแพทย์ ๔๗ คน ขาดแคลนทันตแพทย์ ๗ คน และขาดแคลน เภสัชกร ๑๕ คน อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรของจังหวัดหนองคายเท่ากับ ๑ : ๓,๖๘๔ คน ซึ่งมีอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูง

๒. ข้อมูลการป่วยของจังหวัดหนองคาย

- ประเภผู้ป่วยนอก ประชาชนจังหวัดหนองคายมีสาเหตุการป่วยประเภผู้ป่วยนอก อันดับ ๑ ด้วยโรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม (โรคเบาหวาน) อันดับ ๒ โรคระบบไหลเวียนเลือด อันดับ ๓ โรคระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงสร้างและเนื้อเยื่อเสริม (ปวดกล้ามเนื้อ ปวดข้อ ปวดตามร่างกาย)

- ประเภทผู้ป่วยใน สาเหตุการป่วยผู้ป่วยใน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ป่วยด้วยโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อไทรอยด์และเมตาบอลิซึมอื่นๆ รองลงมา คือ โรคความดันโลหิตสูง โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติทางชนิดที่เกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกัน (โรคโลหิตจาง) และ โรคเบาหวาน

๓. ข้อมูลการตายของจังหวัดหนองคาย สาเหตุการตายของประชาชนจังหวัดหนองคาย อันดับ ๑ คือ โรคมะเร็งทุกชนิด รองลงมา คือ โรคระบบประสาทและโรคระบบไหลเวียนโลหิต

๔. สถานการณ์ปัญหาด้านสุขภาพ จังหวัดหนองคาย

- โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง จากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงโรคไม่ติดต่อพบว่า ประชากรจังหวัดหนองคายมีภาวะน้ำหนักเกิน ($BMI \geq 25 \text{ kg/m}^2$) ร้อยละ ๒๔.๗ และมีภาวะอ้วน ($BMI \geq 30 \text{ kg/m}^2$) ร้อยละ ๔.๕ ประชากรชายมีรอบพุง > 90 ซม. ร้อยละ ๑๙.๒๘ ประชากรชายมีรอบพุง > 80 ซม. ร้อยละ ๒๓.๓๒ จากสถานการณ์การตายด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง หัวใจหลอดเลือดและหลอดเลือดสมองเป็นสาเหตุการตายลำดับต้นของจังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองคายได้เล็งเห็นปัญหาและให้ความสำคัญในการสร้างสุขภาพ ควบคุมป้องกันโรคมาอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลอัตราตายปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๗ พบว่า อัตราตายด้วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจขาดเลือดโรคหลอดเลือดสมอง หรืออัมพฤกษ์ อัมพาต มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและเริ่มลดลงในปี ๒๕๕๗

- โรคมะเร็งตับ มะเร็งท่อน้ำดี โรคมะเร็งตับเป็นสาเหตุการตายอันดับ ๑ ของกลุ่มโรคมะเร็ง โดยพบว่าในปี ๒๕๕๔ มีอัตราตายด้วยโรคมะเร็งตับ ๓๐.๒๒ ต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๕๕ มีอัตราตายเพิ่มขึ้นเป็น ๓๕.๔๑ ต่อประชากรแสนคน และลดลงในปี ๒๕๕๖ อัตราตาย ๓๑.๗๓ ต่อประชากรแสนคน และในปี ๒๕๕๘ มีอัตราตาย ๓๐.๙๙ ต่อประชากรแสนคน (ประเทศไทย มีอัตราตายด้วยโรคมะเร็งตับ ๒๓.๕๖ ต่อประชากรแสนคน) อำเภอที่พบอัตราตายสูงที่สุดคือ อำเภอสระใคร (๕๒.๙๘ ต่อประชากรแสนคน) รองลงมา คือ อ.โพนพิสัย,อ.เมืองหนองคาย,อ.ศรีเชียงใหม่ ตามลำดับ

- อุบัติเหตุจากรถ ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ พบอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถ ๑๓.๗๔ (๗๐ ราย), ๑๘.๐๖ (๙๓ ราย) และ ๑๖.๐๒ (๘๑ ราย) ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

- งานสุขภาพจิต พบว่าประชาชนมีปัญหาด้านสุขภาพจิต ๑๖,๐๔๒ คน ป่วยด้วยโรคซึมเศร้ามากที่สุด ๓,๗๕๐ คน (ร้อยละ ๒๓.๓๗) รองลงมาเป็นผู้ติดสารเสพติด ๓,๓๐๕ คน (ร้อยละ ๒๐.๖๐) และโรคจิตเภท ๒,๕๕๔ คน (ร้อยละ ๑๕.๙๒) จากผลการดำเนินงาน ๓ ปีซ้อนหลัง (ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘) พบว่าผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเข้าถึงบริการเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๕๗ (จากร้อยละ ๒๓.๒๓ เป็นร้อยละ ๓๗.๗๒) และลดลงในปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๓๔.๒๙

- อุจจาระร่วง อาหารเป็นพิษ โรคอุจจาระร่วงเป็นสาเหตุการป่วยสูงเป็นอันดับ ๑ มาตลอด พบผู้ป่วยมากในเดือนมกราคมและมีนาคมหลังจากนั้นเริ่มลดลง จากข้อมูล ๓ ปีซ้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘) พบว่า อัตราป่วย ๑,๔๙๗.๗, ๒,๑๕๒.๙ และ ๑,๗๒๑.๒ ต่อประชากรแสนคนตามลำดับ พบอัตราป่วยสูงในกลุ่มเด็ก ๐-๔ ปี และ ๖๕ ปีขึ้นไป และอำเภอที่พบผู้ป่วยสูงสุดอยู่ที่ อ.สระใคร อ.เมืองหนองคาย และ อ.ท่าบ่อ

- ไข้เลือดออก ลักษณะการเกิดโรคไข้เลือดออกในช่วง ๕ ปีซ้อนหลัง พบผู้ป่วยเพิ่มขึ้น ๒ ปี แล้วลดลง ๑ ปี โดยในปี ๒๕๕๘ มีผู้ป่วยทั้งหมด ๕๗๗ ราย (อัตราป่วย ๑๑๑.๕๕ ต่อประชากรแสนคน) มีผู้ป่วยเสียชีวิต ๓ ราย อัตราป่วยตาย ร้อยละ ๐.๕๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๗ พบผู้ป่วยสูงกว่าปี ๒๕๕๗ ๒.๑๙ เท่า และสูงกว่าค่ามัธยฐาน ๕ ปีซ้อนหลัง ๒.๖๕ เท่า ในการพยากรณ์โรคไข้เลือดออกปี ๒๕๕๙ แนวโน้มการเกิดโรคไข้เลือดออกจะเพิ่มขึ้น คาดว่าจะมีผู้ป่วย ๗๖๖ ราย พื้นที่เสี่ยงของการเกิดโรคจะอยู่ที่ อ.เมืองหนองคาย

สถานการณ์ด้านสาธารณสุขของจังหวัดตามทีกล่าวนมาข้างต้น เป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ที่จังหวัดและทุกภาคส่วนจะบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาตามแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นทั้งในเชิงของการป้องกันและการดูแลสุขภาพ

(๓) แรงงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดหนองคายมีประชากรวัยแรงงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๓๕๑,๙๗๑ คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม จำนวน ๒๑๗,๒๘๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๗๓ ของประชากรวัยแรงงาน) ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่มิงานทำ จำนวน ๒๑๔,๗๘๗ คน คิดเป็นอัตราการมีงานทำรวมร้อยละ ๙๘.๘๕ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีผู้ว่างงาน ๑,๕๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๕ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน และผู้รอฤดูกาล จำนวน ๑,๐๘๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๐.๕ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน)

สำหรับผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๓๔,๖๘๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๖ ของประชากรวัยแรงงาน) ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ทำงานบ้าน ๔๘,๘๙๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๔ ของประชากรวัยแรงงาน) เรียนหนังสือ ๒๙,๙๙๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๒ ของประชากรวัยแรงงาน) และอื่นๆ (เด็ก ขรา ป่วย หรือพิการจนไม่สามารถทำงานได้) ๕๕,๗๘๘ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๔ ของประชากรวัยแรงงาน)

สัดส่วนผู้มีงานทำของจังหวัดหนองคายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๕.๙๔ ของผู้มีงานทำทั้งหมด จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่ารองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๓.๕๐ และระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๑๐.๕๔ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนใน พ.ศ. ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ พบว่ามีสัดส่วนใกล้เคียงกันในทุก ๓ ระดับการศึกษา อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าผู้มีงานทำในจังหวัดหนองคายที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนลดลง ขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าตลาดแรงงานจังหวัดหนองคายยังคงเน้นการจ้างงานในระดับล่างมากกว่า

อัตราการมีงานทำของจังหวัดหนองคาย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘.๘๕ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน เมื่อจำแนกอัตราการมีงานทำตามภาคเศรษฐกิจของจังหวัด เป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่จะสะท้อนภาวะตลาดแรงงานของจังหวัด ซึ่งสามารถพิจารณาได้ใน ๒ มิติ ดังนี้

๑. อัตราการมีงานทำจำแนกตามโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมการผลิต และภาคการขนส่งและขายปลีก พบว่าอัตราการมีงานทำภาคเกษตรกรรมอยู่ที่ร้อยละ ๔๔.๙๗ รองลงมาเป็นภาคการขนส่งและขายปลีกอยู่ที่ร้อยละ ๑๕.๗๗ และภาคอุตสาหกรรมการผลิตอยู่ที่ร้อยละ ๖.๗๘ และอื่นๆ อยู่ที่ร้อยละ ๓๒.๔๘

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการมีงานทำจำแนกตามโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักของจังหวัดกับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคาย (GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แบบ Top Down (ราคาประจำปี) พบว่า ภาคเกษตรกรรมสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมให้จังหวัดสูงสุดร้อยละ ๒๕.๔ แต่ใช้กำลังแรงงานในการสร้างผลผลิตถึงร้อยละ ๔๔.๙๗ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มากกว่าถึงเกือบเท่าตัว ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมให้จังหวัดร้อยละ ๑๕ ใช้กำลังแรงงานในการสร้างผลผลิตร้อยละ ๑๕.๗๗ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และภาคการขนส่งและขายปลีกสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมให้จังหวัดร้อยละ ๑๑.๒ โดยใช้กำลังแรงงานในการสร้างผลผลิตเพียงร้อยละ ๖.๗๘ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่าเกือบเท่าตัว สะท้อนให้เห็นว่ากำลังแรงงานในภาคเกษตรกรรมมีผลิตภาพแรงงานต่ำในอัตราส่วน ๑ ต่อ ๐.๕๖ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตมีผลิตภาพแรงงานปานกลางในอัตราส่วน ๑ ต่อ ๐.๙๕ และภาคการขนส่งและขายปลีกมีผลิตภาพแรงงานสูงในอัตราส่วน ๑ ต่อ ๑.๖๕

๒. อัตราการจ้างงานทำจำแนกตามสถานภาพแรงงานของผู้มีงานทำ พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๔.๙ เป็นแรงงานนอกระบบที่ไม่มีหลักประกันทางสังคม รองลงมาร้อยละ ๑๐.๒ เป็นแรงงานนอกระบบที่มีหลักประกันทางสังคม

การขยายตัวของตลาดแรงงานจังหวัดหนองคายสามารถวัดได้จากอีกตัวชี้วัดหนึ่ง คือ ความต้องการจ้างแรงงานของผู้ประกอบการในจังหวัดหนองคายในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘ ผู้ประกอบการแจ้งความต้องการจ้างแรงงานในตำแหน่งต่างๆผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดปีละ ๓,๐๐๐ กว่าอัตรา โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเภทอุตสาหกรรมการผลิตมีความต้องการจ้างแรงงานมากที่สุด ๑,๓๑๑ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๗ ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด รองลงมา คือ การขายส่งขายปลีก ๗๔๖ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๑๒ แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ความต้องการจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตลดลงเหลือ ๙๗๐ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๖ ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ขณะที่ภาคการขายส่งขายปลีกมีความต้องการจ้างแรงงานขยายตัวเป็น ๑,๓๘๓

เมื่อจำแนกความต้องการจ้างแรงงานตามระดับการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการมีความต้องการจ้างแรงงานในระดับมัธยมศึกษามากที่สุดร้อยละ ๓๕.๔๖ ของตำแหน่งงานว่าง รองลงมาคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ ๑๘.๑๕ และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าร้อยละ ๑๖.๑๗ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และ พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าความต้องการจ้างแรงงานระดับมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔๕.๔๒ และ ๑๘.๗๒ ตามลำดับ ขณะที่ความต้องการจ้างแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพลดลง ร้อยละ ๑๖.๓๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖

จากข้อมูลด้านแรงงานตามที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าจังหวัดมีอัตราการว่างงานค่อนข้างต่ำ แต่ยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ คนทำงานในพื้นที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและทำงานในภาคเกษตรกรรมมากที่สุดถึงร้อยละ ๔๔.๙๗ ซึ่งสอดคล้องกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดที่ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรมเป็นหลัก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลับพบว่า แรงงานภาคเกษตรกรรมมีประสิทธิภาพการผลิตต่ำกว่าภาคอุตสาหกรรมและภาคการขายส่งและขายปลีก และแรงงานในภาคเกษตรกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบที่ยังไม่มีหลักประกันสังคม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่จังหวัดและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาและแก้ไขปัญหาร่วมกันต่อไป

(๔) ความยากจน จากผลการสำรวจข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑๐๑,๓๑๔ ครัวเรือน พบว่า จังหวัดหนองคายมีครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี จำนวน ๑๕๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ โดยแยกออกเป็น ๔ กลุ่มประกอบด้วย

๑. ครัวเรือนที่สามารถพัฒนาได้	จำนวน ๖๕ ครัวเรือน
๒. ครัวเรือนที่ต้องสงเคราะห์ (สูงอายุ/พิการ)	จำนวน ๗๒ ครัวเรือน
๓. ครัวเรือนที่ไม่ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือ	จำนวน - ครัวเรือน
๔. ครัวเรือนย้าย/เสียชีวิต	จำนวน ๑๙ ครัวเรือน

- ครัวเรือนยากจนที่สามารถพัฒนาได้ จำนวน ๖๕ ครัวเรือน เป็นครัวเรือนที่มีสุขภาพแข็งแรงพร้อมประกอบอาชีพแต่ขาดแคลนเงินทุนที่ดินทำกินและทักษะอาชีพ หากได้รับการสนับสนุนจะสามารถทำงานประกอบอาชีพสร้างรายได้เพิ่มให้กับครอบครัวของตนเองได้

- ครัวเรือนที่ต้องสงเคราะห์ (สูงอายุ/พิการ) ๗๒ ครัวเรือน ครัวเรือนเหล่านี้มีผู้สูงอายุหรือผู้พิการ สุขภาพไม่แข็งแรง ไม่สามารถประกอบอาชีพได้บางครัวเรือน อีกทั้งยังต้องรับภาระเลี้ยงดูหลานๆ

- ครั้วเรือนที่ย้าย/เสียชีวิต ๑๙ ครั้วเรือน ต้องจำหน่ายออกจากฐานข้อมูลในปีต่อไป
 ครั้วเรือนยากเป้าหมายที่จังหวัดและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาและแก้ไขปัญหาเพื่อ
 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นคงเหลือ จำนวน ๑๓๗ ครั้วเรือน โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 เป็นแนวทางในการพัฒนา

(๕) ยาเสพติด ยาเสพติดเป็นปัญหาตามแนวชายแดนประเทศไทย- สาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาวมาเป็นเวลานานแล้ว ยาเสพติดที่ลักลอบนำเข้ามา ได้แก่ ยาบ้า กัญชา และมีแนวโน้มนำเข้าเพิ่ม
 มากขึ้น เนื่องจากฝ่ายตรงข้ามหันมาใช้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นจุดนำเข้าเนื่องจาก
 ภูมิประเทศเอื้ออำนวย โดยลักลอบนำเข้าตามช่องทางธรรมชาติหมู่บ้านตามแนวชายแดน ด้านพรมแดนและ
 จุดผ่อนปรน โดยด่านพรมแดนเป็นจุดนำเข้าที่สำคัญพื้นที่เป้าหมาย คือ ตลอดแนว ๖ อำเภอชายแดน ๒๖ ตำบล
 ๑๒๔ หมู่บ้าน พื้นที่เฝ้าระวังพิเศษ คือ อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอศรีเชียงใหม่

ตารางที่ ๒-๕ แสดงการเปรียบเทียบการจับกุมยาเสพติดในจังหวัดหนองคาย

เปรียบเทียบการจับกุมคดียาเสพติด									
ปีงบประมาณ	คดี	ราย	ของกลาง						
			ยาบ้า (เม็ด)	กัญชา (กก.)	ไอซ์ (กก.)	เฮโรอีน (กก.)	ฝิ่น (กก.)	โคเคน (กก.)	สารระเหย (หน่วย)
ปี ๒๕๕๗	๒,๙๐๗	๒,๙๖๐	๑,๘๗๒,๑๐๓	๑,๗๐๘.๗๓	๑๗.๑๑๐	-	๐.๓๕๐	-	๓๓
ปี ๒๕๕๘	๒,๓๒๓	๒,๓๖๖	๑,๘๓๔,๘๔๗	๑,๔๐๕	๐.๒๗	-	๒๑๖.๐๐๐๒	๖.๑๗๙	๒๒

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย

จากตารางสรุปได้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีจำนวนของกลางยาบ้าจำนวนมาก ถึงแม้ว่าปี พ.ศ.
 ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีปริมาณลดลงบ้างเล็กน้อย แต่ก็ยังคงมีจำนวนหนึ่งล้านเม็ดขึ้นไป ซึ่งเป็นผลมาจากการ
 จับกุมคดีลักลอบนำเข้ารายใหญ่ ระดับมากกว่าห้าแสนเม็ด และเป็นกรณีคนต่างพื้นที่เดินทางเข้ามา
 ลักลอบนำเข้ายาบ้า ส่วนของกลางประเภทกัญชามีจำนวนลดลง โดยเริ่มเพิ่มขึ้นใน ปีพ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อเนื่อง
 มา ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ลดลงเล็กน้อยแต่ยังคงมีปริมาณมากกว่า ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ คล้ายคลึง
 กับของกลางประเภทยาบ้า

ของกลางคดียาเสพติดประเภทไอซ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ลดลงมากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นผลมา
 จากการจับกุม การลักลอบนำเข้าไอซ์รายใหญ่บริเวณด่านพรมแดนหนองคาย (สะพานมิตรภาพไทย – ลาว) และ
 ของกลางมีปริมาณลดน้อยลง เนื่องจากจับกุมได้พร้อมกับของกลางยาบ้าระดับมากกว่าสองพันเม็ดซึ่งบ่งบอก
 ว่าเป็นการเปิดตลาดใหม่

ของกลางประเภทฝิ่นมีการจับกุมทุกปี ซึ่งเป็นกรณีการลักลอบนำเข้าบริเวณเขาด่านพรมแดน
 หนองคาย (สะพานมิตรภาพไทย- ลาว) ซึ่งผู้ต้องหารับว่าจะนำเข้าไปจำหน่ายให้ลูกค้าในพื้นที่อำเภอท่าบ่อ
 สำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวนของกลางประเภทฝิ่นสูง จำนวน ๒๑๖ กิโลกรัมในพื้นที่อำเภอสังคม
 เป็นการลักลอบนำฝิ่นดิบจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อผลิตให้เป็นฝิ่นสุกส่งต่อเข้าไปจำหน่ายในพื้นที่ตอนใน

การจับกุมการลักลอบนำเข้าโคเคน ตั้งแต่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกรณีหญิง
 ชาวไทยรับจ้างขนยาเสพติดจากแหล่งผลิตในแถบอเมริกาใต้ แล้วลักลอบนำเข้าบริเวณด่านพรมแดนหนองคาย
 (สะพานมิตรภาพไทย – ลาว)

ตารางที่ ๒-๖ แสดงข้อหาคดียาเสพติดในพื้นที่จังหวัดหนองคาย

ข้อหา/ปีงบประมาณ	ปี พ.ศ.๒๕๕๗	ปี พ.ศ.๒๕๕๘
๑. เสพ	๑,๖๘๕	๑,๓๕๕
๒. ครอบครอง	๗๓๐	๕๑๒
๓. จำหน่าย/ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๔๒๕	๓๙๘
๔. นำเข้า/ผลิต	๖๔	๔๙

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองคาย

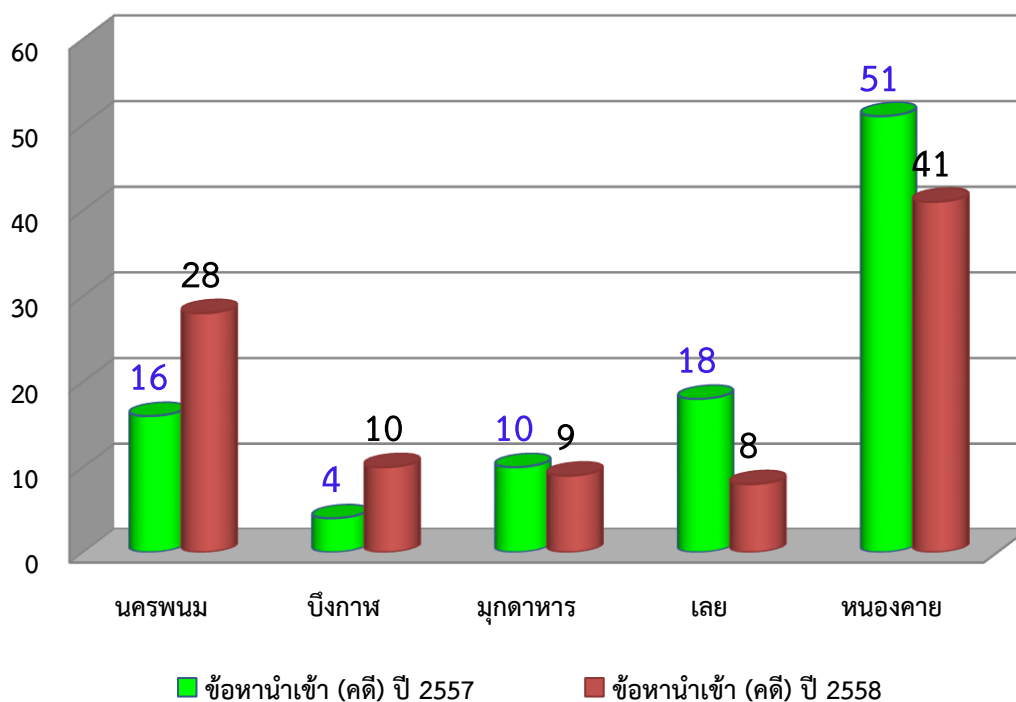
จากตารางสรุปได้ว่า ข้อหาผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่จังหวัดหนองคายพบว่าคดีเสพ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายและคดีนำเข้า/ผลิต ตามลำดับ

คดีจำหน่ายและครอบครองเพื่อจำหน่ายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวนคดีลดลงเมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แสดงให้เห็นว่าพื้นที่จังหวัดหนองคายไม่มีความรุนแรงของการค้ายาเสพติด

ข้อมูลคดีผลิตและนำเข้ามีจำนวนเพียงร้อยละ ๑ ของคดียาเสพติดทุกปี แสดงให้เห็นว่า ราษฎรจังหวัดหนองคายมีพฤติกรรมลักลอบนำเข้ายาเสพติดจำนวนน้อย โดยบุคคลนอกพื้นที่ใช้พื้นที่จังหวัดเป็นทางผ่านในการลักลอบนำเข้าและลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่พื้นที่ตอนใน ส่วนคดีผลิตยาเสพติดเป็นการจับกุมคดีการปลูกกัญชา และปลูกกระท่อม

แผนภาพที่ ๒-๑ แสดงข้อมูลเปรียบเทียบสถิติการจับกุมคดียาเสพติด

ข้อมูลเปรียบเทียบสถิติการจับกุมคดียาเสพติดข้อหานำเข้ายาเสพติด



จากแผนภาพที่ ๒-๑ เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า จังหวัดหนองคายมีผลการจับกุมคดียาเสพติดมากที่สุด ทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ แสดงให้เห็นว่า นักค้ายาเสพติดใช้จังหวัดหนองคายเป็นพื้นที่ในการลักลอบนำเข้ายาเสพติด เนื่องจากเส้นทางลำเลียงยาเสพติดในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำได้สะดวก ประกอบกับมีการเปิดใช้สะพานมิตรภาพลาว – เมียนมาร์ บริเวณเชียงกก แขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเชียงลาด จังหวัดท่าขี้เหล็ก สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และมีการปรับปรุงถนนหมายเลข ๑๓ และถนนหมายเลข RnA ทางตอนเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถเดินทางจากแหล่งผลิตในเมียนมาร์ถึงเวียงจันทน์ได้ภายในเวลาประมาณ ๑๒ ชั่วโมง และยังแสดงให้เห็นว่าปฏิบัติการสกัดกั้นยาเสพติดของจังหวัดหนองคายมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลยาเสพติดตามที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าสถานการณ์โดยทั่วไปของการค้ายาเสพติดในพื้นที่ของจังหวัดหนองคายไม่มีความรุนแรง คนจังหวัดหนองคายมีพฤติกรรมลักลอบนำเข้ายาเสพติดจำนวนน้อย ส่วนใหญ่เป็นบุคคลนอกพื้นที่ ที่ใช้จังหวัดเป็นทางผ่านลักลอบนำเข้าและลำเลียงยาเสพติดเข้าพื้นที่ตอนในและเมื่อเปรียบเทียบการจับกุมกับจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า จังหวัดหนองคายมีผลการจับกุมสูงที่สุด แต่ถึงอย่างไรก็ตามเพื่อให้สถานการณ์ของยาเสพติดในทุกด้านลดน้อยลง จังหวัดจะได้บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ภาคประชาสังคม ผู้นำท้องถิ่น และประชาชนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามแนวชายแดนโดยใช้กระบวนการประชารัฐเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

(๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทรัพยากรดิน จังหวัดหนองคายมีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๘๙๑,๕๘๒ ไร่ มีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ๑,๓๘๖,๗๑๐ ไร่ (ร้อยละ ๗๓.๓๒) พื้นที่ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง ๑๐๔,๙๕๕ ไร่ (ร้อยละ ๕.๕๔) พื้นที่ป่าไม้ ๑๘๔,๒๘๗ ไร่ (ร้อยละ ๙.๗๔) ดินในพื้นที่ของจังหวัดหนองคายแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

- ดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียว ที่เป็นกรวดหรือลูกรังเป็นจำนวนมาก เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำที่ขุดขึ้นชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ส่วนใหญ่มีความลาดชันร้อยละ ๒ – ๕ เป็นดินต้นถึงดินลึกมีการระบายน้ำดีดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงกรดจัด เป็นดินส่วนใหญ่ของจังหวัดกระจายตัวในพื้นที่ทุกอำเภอ ได้แก่ อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมือง อำเภอรัตนวาปี อำเภอเฝ้าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม อำเภอสระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพนพิสัย

- ดินในพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ดินที่พบมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไป มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินโผล่กระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ ป่าประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอสังคม อำเภอโพนพิสัย และอำเภอ ศรีเชียงใหม่

ปัญหาของทรัพยากรดินจังหวัดหนองคาย

ดินที่มีปัญหา “problem soil” โดยทั่วไป มักเกี่ยวข้องกับ การใช้ประโยชน์ที่ดินทาง การเกษตรโดยปกติจะไม่สามารถกำหนดลักษณะของดินที่เป็นปัญหาได้แน่ชัด เนื่องจากปัญหาแต่ละชนิดของดิน จะขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้ประโยชน์

ลักษณะปัญหาของดินก็ยังแตกต่างกันการพิจารณาว่าดินบริเวณดังกล่าวมีปัญหา ต่อการเกษตรหรือไม่ สามารถดูได้จากลักษณะและสมบัติของดินที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ถ้าดินมีลักษณะและสมบัติที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของพืชที่ปลูก ทั้งสมบัติทางกาย และเคมีก็จัดเป็นดินปัญหาทั้งสิ้น ทั้งนี้ อาจมีความรุนแรงของปัญหามากหรือน้อยแตกต่างกันทรัพยากรดิน ที่มีปัญหาต่อการเกษตรในจังหวัดหนองคายที่พบส่วนใหญ่มีดังนี้

๑. ดินตื้นหรือดินลูกรัง มีเนื้อที่ ๙๐๖,๗๖๙.๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๓ ของพื้นที่จังหวัด พบในพื้นที่อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมือง อำเภอรัตนวาปี อำเภอเฝ้าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม อำเภอสระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพธิ์ตาก

๒. พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน มีเนื้อที่ ๑๔๒,๕๖๔.๕๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๓ ของพื้นที่จังหวัดพบใน พื้นที่อำเภอสังคม และอำเภอศรีเชียงใหม่

๓. ดินเค็ม มีเนื้อที่ ๙๙๕.๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕ ของพื้นที่จังหวัดพบในพื้นที่อำเภอ โพนพิสัย อำเภอเมือง อำเภอท่าบ่อ และอำเภอสระใคร

๔. ดินทราย มีเนื้อที่ ๖,๗๑๑.๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๕ ของพื้นที่จังหวัดพบในพื้นที่อำเภอ เมือง อำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนวาปี และอำเภอสังคม

จากปัญหาของดินตามที่กล่าวมา เป็นปัจจัยหลักสำคัญในการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้พืชเศรษฐกิจของ จังหวัดสูงขึ้น ดังนั้น ในช่วงแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ จังหวัดหนองคายจะได้ดำเนินการร่วม กับส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขปัญหาของดินให้มีความเหมาะสมกับ การปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มอัตราผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น

๒.ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคายในปัจจุบันมีพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน ๒๓๘,๒๐๒-๐-๐๘ ไร่ มีเนื้อที่ ป่าไม้ร้อยละ ๑๒.๕๙ ของพื้นที่จังหวัด โดยได้หักพื้นที่ป่าชุมชนที่ทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ซึ่งจำแนกได้เป็น

- ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ป่าพานพร้าว-แก้งไก่ ป่าทุ่งหลวง และ ป่าดงสีชมพู และป่าโพนพิสัย

- เขตป่าไม้ถาวรของชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ (๑) ป่าสักบ้านป่าสัก หรือป่าสักบ้านหม้อ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ (๒) ป่าสักบ้านป่าสัก หรือป่าสักบ้านยอยไฮ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ (๓) ป่าสักวัดช้างเผือก ตั้งอยู่ที่ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ และ (๔) ป่าสักบ้านศรีเชียงใหม่ หรือป่าสักวัดสะพานทอง ตั้งอยู่ที่ ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ เขตป่าไม้ถาวรของชาติทั้ง ๔ แห่ง มีพื้นที่ป่าคงเหลือในความดูแลตามกฎหมาย ว่าด้วยการป่าไม้ จำนวน ๑๔๔-๓-๖๖ ไร่ และอยู่ในระหว่างการขอกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติ

- ป่าชุมชน มีป่าชุมชนจำนวน ๑๕๖ แห่งในทุกอำเภอ มีจำนวนพื้นที่รวมกัน ๑๙,๔๗๐ -๐-๖๒ ไร่ โดยทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติ ๑๒,๘๖๗-๓-๖๗ ไร่ และอยู่นอกป่าสงวนแห่งชาติ ๖,๔๔๒ ไร่ ๙๕ ตารางวาโดยมีหนังสือสำคัญที่หลวง ๑๖๗ ไร่

(ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑)

สถานการณ์ของทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดตามทีกล่าวมาในภาพรวม พบว่า พื้นที่ป่าของจังหวัดมีแนวโน้มลดลงอันเนื่องมาจากหลายสาเหตุหลายประการ ทั้งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์และภัยทางธรรมชาติ ดังนั้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ป่าและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้มากขึ้น จังหวัดหนองคายจึงได้กำหนดแนวทางในการเพิ่มพื้นที่ป่าหรือพื้นที่สีเขียวดังนี้

๑. ส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการครอบครองที่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายที่ดินปรีอ ส.ป.ก. โดยส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้พะยุง ไม้มะค่าโมง ฯลฯ ซึ่งมี พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ.๒๕๓๕ รับรองสิทธิของไม้ตามแนวพระราชดำริ การสร้างรายได้และการปลูกไม้ ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง

๒. ส่งเสริมการปลูกไม้ในเขตเมือง ที่สาธารณะต่างๆ ทุกรูปแบบ

๓. ให้ชุมชนต่างๆจัดทำป่าชุมชนประจำถิ่นของตนเองเพิ่มขึ้น อย่างน้อยชุมชนละ ๑ แห่ง

๔. ดำเนินการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรตามแนวพระราชดำริ เช่น การจัดทำฐานทรัพยากรท้องถิ่น ตามโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี จะทำให้มีการอนุรักษ์ป่าไม้เพิ่มขึ้น

๓. ทรัพยากรน้ำ จังหวัดหนองคายมีทรัพยากรน้ำ สำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรกรรมที่สำคัญมาจาก ๓ แหล่ง ดังนี้

- **แหล่งน้ำธรรมชาติ** จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ทั้งแม่น้ำ ห้วย ลำธารและคลอง ๑,๑๖๓ สาย และหนองบึง จำนวน ๗๖๖ แห่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อการอุปโภค บริโภค และด้านการเกษตร จังหวัดหนองคายอยู่ในอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำโขง (ส่วนที่ ๒) แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำโขง ไหลผ่าน ๖ อำเภอ คือ อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรันทวาปี โดยมีพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาจำนวน ๘ ลุ่มน้ำ แบ่งออกเป็น ๑ ลุ่มน้ำหลัก ๗ ลุ่มน้ำย่อย ได้แก่ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕ ห้วยน้ำโสม น้ำโมง แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖ น้ำสวย ห้วยหลวง (ลุ่มน้ำหลัก) แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ และแม่น้ำสงครามตอนบน รวมพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตจังหวัดหนองคาย ๓,๐๒๗ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำท่ารวม ๗,๗๔๔.๐๓ ล้านลูกบาศก์เมตร (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑)

- **น้ำฝน** จังหวัดหนองคายถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีค่อนข้างสูง คือ ประมาณ ๑,๗๐๐ มม. ต่อปี ดังนั้น จึงเป็นจังหวัดที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตามข้อมูลดังกล่าวจังหวัดจึงได้กำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์การด้านเศรษฐกิจ

- **แหล่งน้ำใต้ดิน** บริเวณจังหวัดหนองคายมีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่ามี การเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จะพบน้ำที่ระดับลึกโดยประมาณ ๕๐ - ๑๕๐ เมตร ผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดื่มนัก เพราะมีส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดิน อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังคงสามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย แสดงว่า มีโอกาสที่จะเจาะ พบน้ำบาดาลคุณภาพน้ำกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว ภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย พบว่ามีอัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ ๕,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเห็นว่าอัตราการใช้น้ำบาดาลของ จังหวัดหนองคายอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการ และเกษตรกรรม คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้ น้ำอุปโภค/บริโภค : อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรมเท่ากับ ๑ : ๔.๕ ผลสืบเนื่องที่ตามมาคือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ โดยจังหวัดหนองคาย มีปัญหาการชะล้างพังทลายของดินบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง ภูเขาและพื้นที่ลาดสูงชัน ปัญหาดินตื้น ดินปนกรวด และหิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำเนื่องจากพื้นที่เกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน

จังหวัดหนองคาย เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำต้นทุนทางธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัด แต่บางพื้นที่ยังมิมีปัญหาการขาดแคลนน้ำโดยเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตชลประทานที่มีอยู่ประมาณ ๘๙๗,๒๑๗ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๒๕ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด) ไม่สามารถนำน้ำเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการอุปโภค/บริโภค และการเกษตรกรรมได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ซึ่งมีสาเหตุหลักอันเนื่องจากการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่นอกเขตชลประทานดังกล่าว จังหวัดหนองคายจึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรตามแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อให้ประชาชนและเกษตรกรในพื้นที่ที่มีน้ำใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอตลอดทั้งปี

๔. ทรัพยากรแร่ธาตุ จังหวัดหนองคายมีทรัพยากรแร่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน คือ หินทรายก่อสร้าง นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรแร่ที่ยังไม่มีการผลิต คือ แร่ทองแดง แร่เหล็ก หินทราย เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง หินแก้ว เกลือหินและโพแทช ทรัพยากรแร่ของจังหวัดหนองคายสามารถจำแนกลักษณะการใช้ประโยชน์ได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

- กลุ่มแร่เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ได้แก่ หินทรายก่อสร้าง แหล่งหินทรายก่อสร้างของจังหวัดหนองคายอยู่ในแม่น้ำโขง ซึ่งเริ่มตั้งแต่อำเภอสังคม จนถึงอำเภอรันทนาปี มีความยาวตามแนวแม่น้ำโขงประมาณ ๒๑๐ กิโลเมตร และ หินทราย เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แหล่งหินทรายสำคัญของจังหวัด อยู่ในพื้นที่บ้านห้วยไซงัว และบ้านโนนพัฒนา ตำบลผาตั้ง อำเภอสังคม แหล่งหินทรายครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๘๑ ตารางกิโลเมตร

- กลุ่มแร่เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ประเภทแร่โลหะ ได้แก่ แร่ทองแดง แร่ทองคำ และแร่เหล็ก ประเภทแร่อุตสาหกรรม ได้แก่ หินทรายแก้ว และเกลือหิน แร่เหล็ก ทองแดง ทองคำ พบเฉพาะในพื้นที่อำเภอสังคมเท่านั้น ประกอบด้วยแหล่งแร่ภูโหล่น แหล่งแร่ภูห้วยฮ่อม แหล่งแร่บ้านข่าเจียง

- กลุ่มแร่เพื่อการเกษตร ได้แก่ โพแทช ทรัพยากรแร่ชนิดเกลือหินและโพแทชของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย พื้นที่แอ่งเกลือหินและโพแทชเกิดแผ่กระจายต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง ครอบคลุมพื้นที่เกือบทุกอำเภอของจังหวัด คือ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอสระใคร อำเภอโพนพิสัย อำเภอเฝ้าไร่ และอำเภอรันทนาปี

ทรัพยากรแร่ธาตุของจังหวัดทั้ง ๓ กลุ่ม พบว่า หินทรายก่อสร้าง เป็นทรัพยากรแร่ถูกนำขึ้นมาใช้มากที่สุดทั้งในรูปแบบที่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และการลักลอบดูดทรายของนายทุนหรือผู้ค้าทรายบางรายทั้งที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวชายแดน และความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากการดูดทรายเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญทำให้แผ่นดินเกิดการทรุดตัว และการปรับเปลี่ยนทิศทางการไหลของกระแสน้ำในแม่น้ำโขง ทำให้แผ่นดินตามแนวตลิ่งของจังหวัดพังทลายหายไปปีละ ๓-๕ เมตร ก่อให้เกิดการสูญเสียดินแดนของประเทศอย่างต่อเนื่อง การป้องกันและปราบปรามการดูดทรายตามแนวชายแดนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จังหวัดจะต้องดำเนินการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหา โดยอาศัยความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

๕. ขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดหนองคาย เมื่อพิจารณาจากปริมาณที่เกิดขึ้น แหล่งกำเนิด มีประมาณ ๓๕๖ ตันต่อวันหรือประมาณ ๑๒๙,๙๔๐ ตันต่อปี ซึ่งเป็นปริมาณที่ได้จากการ คำนวณและประมาณตามหลักวิชาการ โดยพิจารณาจากอัตราการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยของประชากร ในแต่ละพื้นที่ จังหวัดหนองคายกำหนดให้อัตราการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยของประชากรในเขตเทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เท่ากับ ๑.๑๕ และ ๐.๕๐ กิโลกรัมต่อคนต่อวันตามลำดับ ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของประชากร และการพัฒนาต่างๆของประเทศ รวมทั้งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและจังหวัดหนองคายได้รับการกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสม คือ ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกทิ้งกองไว้หรืออยู่ในบ่อของ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่มีการกำจัดไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น การเทกอง (Open Dump) หรือพื้นที่ ลักลอบทิ้งเป็นต้น สามารถคำนวณได้จากปริมาตรขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย คูณด้วยความหนาแน่นของขยะมูลฝอย เท่ากับ ๐.๓ ตันต่อลูกบาศก์เมตร (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๕๙)

จังหวัดหนองคาย ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ มีปริมาณขยะมูลฝอยสะสมในพื้นที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๑๘ แห่ง ประมาณ ๑๗,๒๓๗ ตัน และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีปริมาณขยะมูลฝอยสะสม ประมาณ ๑๕,๘๓๘ ตัน (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ อุดรธานี,๒๕๕๘.) ซึ่งจะเห็นว่า มีปริมาณลดลงประมาณ ๑,๓๙๙ ตัน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง ได้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของตนเอง ตามศักยภาพงบประมาณที่มี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดให้บริการรวบรวมเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน ๖๕ แห่ง มีปริมาณขยะมูลฝอยที่รวบรวมเก็บขนจากชุมชน จำนวนประมาณ ๒๔๒ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๘๗ (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย,๒๕๕๙.) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ยังไม่จัดให้บริการฯ จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ (๑) องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม และ (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลอุดมพร อำเภอเฝ้าไร่ มีปริมาณขยะมูลฝอยรวมประมาณ ๑.๔ ตันต่อวัน โดยอยู่ระหว่าง ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้จัดบริการฯและดำเนินงานควบคู่กับการส่งเสริมการลดขยะมูลฝอยที่ต้นทาง

แนวความคิดการดำเนินงานของจังหวัดหนองคายในการจัดการขยะและของเสียอันตราย (Roadmap) ได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด หนองคาย การจัดทำแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด และประสานหน่วยงานต่างๆ ดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง โดยมีผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สามารถขยายผลไปยังชุมชนอื่นๆ คือ การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเรื่องการส่งเสริมการลดขยะมูลฝอยที่ต้นทาง และ ยุทธศาสตร์การสร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนในเรื่องการให้ความรู้ สร้างจิตสำนึก ด้วยการนำร่อง ดำเนินกิจกรรม “การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์จากขยะรีไซเคิล” ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม อีกรูปแบบหนึ่ง ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนชาวอีสานที่อยู่ด้วยกันแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การดำเนินงานเป็นไปตามความต้องการและเงื่อนไขข้อตกลงของชุมชน วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุน คือ ลดปริมาณขยะมูลฝอยในชุมชนและเป็นการสร้างกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์/เงินสวัสดิการช่วยเหลือกรณี สมาชิกในครัวเรือนเสียชีวิต

ผลการดำเนินงาน“การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์จากขยะรีไซเคิล” พบว่า ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมที่สะอาด ระเบียบเรียบร้อย สวยงาม มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาพื้นที่ชุมชนตนเอง มีสวัสดิการชุมชนกรณีสมาชิกครัวเรือนเสียชีวิต และที่สำคัญเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถสร้างวินัยของประชาชนและเยาวชนมุ่งสู่การจัดการขยะมูลฝอยที่ยั่งยืนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พัฒนาชุมชนให้สะอาด ระเบียบเรียบร้อย สวยงาม และประหยัดงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอย และมีสัมพันธภาพที่ดีกับชุมชน ทำให้การขับเคลื่อนงานพัฒนาต่างๆเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยจังหวัดมีแผนที่จะดำเนินการขยายผลการจัดตั้งกองทุน“การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์จากขยะรีไซเคิล” ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดต่อไป

๒.๓ เครื่องมือการวิเคราะห์ทางการบริหารประเมินสถานการณ์ และสถานะแวดล้อมของจังหวัด

จังหวัดหนองคายได้จัดทำโครงการการสัมมนาเชิงปฏิบัติการและรับฟังความคิดเห็นการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ ดังนี้ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ ประชุมรับฟังความคิดเห็นการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ ณ หอประชุมประจักษ์ศิลปาคม ศาลากลางจังหวัดหนองคาย มีหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงาน นายอำเภอ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนภาคเอกชนและประชาสังคม เข้าร่วมแสดงความเห็นคิดการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ ซึ่งจากการประชุมดังกล่าวได้มีการวิเคราะห์และประเมินศักยภาพ/สถานการณ์จังหวัดหนองคายเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดมีรายละเอียด ดังนี้

๑. สถานะแวดล้อมภายใน (Internal Environment)

๑.๑ จุดแข็ง (Strength)

(๑) จังหวัดหนองคายมีขีดความสามารถในการผลิตจากภาคการเกษตร ได้แก่

- ด้านพืช ข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๘๕,๘๕๒ ตันต่อปี มีมูลค่า ๒,๔๗๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๓๗,๐๑๖ ตันต่อปี มีมูลค่า ๓๗๔ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต ๓๖,๕๒๘ ตันต่อปี มีมูลค่า ๙๙๒.๒๓ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๑๙,๔๑๔ ตัน มูลค่า ๒๑๙ ล้านบาท และพืชที่มีศักยภาพประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำหว่า มะพร้าว น้ำหอม

- ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ไข่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๕๖๕.๕๕ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

- ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลาในกระชัง มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

(๒) มีสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และทางธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม โดยมีนักท่องเที่ยว จำนวน ๒.๕ ล้านคน มูลค่า ๔,๕๐๐ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๘)

(๓) มีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ในพื้นที่

๑.๒ จุดอ่อน (Weakness)

(๑) ต้นทุนการผลิตสูง และเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิม ผลผลิตข้าวต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศการผลิตถูกพันธุ์ปลายังไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงภายในจังหวัด การเลี้ยงปศุสัตว์ ยังอาศัยการเลี้ยงแบบดั้งเดิม และเป็นโคพันธุ์พื้นเมือง

(๒) สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินตื้น หรือดินลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๗ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด

(๓) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยังไม่พัฒนาการผลิตไปสู่เชิงพาณิชย์ (กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และกลุ่มสหกรณ์)

(๔) เกษตรกรที่ให้ความสนใจผลิตสินค้าอินทรีย์ สินค้าปลอดภัยมีน้อย

(๕) พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๗๖ อาศัยน้ำฝน

(๖) โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๒๑ แห่ง ยังไม่ได้มาตรฐาน GMP

(๗) การคมนาคมถนนสายหลักและสายรองเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบางช่วง ยังไม่ได้มาตรฐาน (Universal Design)

- (๘) สินค้า OTOP ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (อาหารและยา/ มผช./ Q /GMP / GAP)
- (๙) การพัฒนาสินค้าของจังหวัดภายใต้ตราสัญลักษณ์ (Nong Khai Best) ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย
- (๑๐) แผนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง
- (๑๑) อุปกรณ์และเครื่องมือในการสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เพียงพอ
- (๑๒) อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ ต่อ ๓,๖๘๔ คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑ ต่อ ๓,๒๕๗ คน)
- (๑๓) ประชาชนของจังหวัดมีปัญหาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง (โรคเบาหวาน อัตราป่วย ๑,๒๗๙ ต่อ แสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๕๒๐.๐๕ ต่อแสนประชากรประเทศไทย อัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาการตายด้วยโรคมะเร็งตับ มะเร็งท่อน้ำดี ๓๐.๙๙ ต่อแสนประชากร (ประเทศไทย ๒๓.๕๖ ต่อแสนประชากร)
- (๑๔) จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
- (๑๕) ผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ร้อยละ ๑๗.๐๖ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๑๘.๗๖
- (๑๖) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ยังไม่เหมาะสม และสมควรได้รับการช่วยเหลือ ร้อยละ ๑๘.๓๙ ของประชากรจังหวัดหนองคาย
- (๑๗) จำนวนผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองและไม่มีผู้ดูแล ร้อยละ ๑๖.๒๔ ของประชากรจังหวัดหนองคาย
- (๑๘) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรจังหวัดหนองคาย อายุ (๑๕ - ๕๙ ปี) เท่ากับ ๘.๔๐ ปี ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งเท่ากับ ๘.๙๐ ปี
- (๑๙) ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ของจังหวัดหนองคาย เท่ากับ ๓๓.๔๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๓๓.๙๕
- (๒๐) อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดหนองคาย ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๔.๒๓ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๐.๑
- (๒๑) มีปริมาณขยะตกค้างสะสม ๑๒๓ ตันต่อวัน
- (๒๒) อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคายประจำปี ๒๕๕๗ ลดลงจากปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๓.๑๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๐.๔๑
- (๒๓) ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัดปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๙๑.๙ ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๖
- (๒๔) การใช้พลังงานทดแทนในภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ

๒. สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment)

๒.๑ โอกาส (Opportunity)

- (๑) มีแม่น้ำโขงระยะทาง ๒๑๐.๖๐ กิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภค บริโภคและภาคการเกษตร
- (๒) รัฐบาลจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ส่งเสริมการค้า การลงทุนให้โอกาสกับผู้ประกอบการระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน
- (๓) รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐานและกระแสนิยมการรักสุขภาพของผู้บริโภคมีแนวโน้มสูงขึ้น
- (๔) เป็นจุดเชื่อมต่อด้านโลจิสติกส์ไปยัง สปป.ลาว เวียดนาม และจีน
- (๕) การพัฒนาและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ และหมายเลข ๒๑๒ เป็นถนนเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจตามแนวชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑
- (๖) สินค้าไทยได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นในมาตรฐานคุณภาพจากกลุ่มประเทศ CLMV
- (๗) นโยบาย ประเทศไทย ๔.๐ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ Value-based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
- (๘) มีความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาวในระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (๙) นโยบาย Digital Economy จะเป็นรากฐานในการพัฒนาระบบการจัดการภาครัฐ
- (๑๐) รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง
- (๑๑) มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการตลาดเอื้อต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว มีมูลค่าการค้าชายแดน (มูลค่านำเข้าและส่งออกรวมกัน) กับ สปป.ลาว ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับจังหวัดที่มีการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว
- (๑๒) มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่ เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒ อุปสรรค(Threat)

- (๑) ต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง
- (๒) ราคาสินค้าเกษตรผันผวนและเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง
- (๓) การแพร่ระบาดของโรคอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายคน สัตว์ พืช และพาหะชนิดอื่น ๆ
- (๔) ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ แตกต่างกันเป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน
- (๕) พื้นที่ตามแนวชายแดนมีระยะทางยาวทำให้เกิดอุปสรรคต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๖) การปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว ยังไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เกาะ ดอนในแม่น้ำโขง
- (๗) การลักลอบคุดทรายในแม่น้ำโขงทำให้กระแสน้ำและร่องน้ำเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อการพังทลายของตลิ่ง

๓. การวิเคราะห์กลยุทธ์ (TOWS Matrix)

ในการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย หลักการและวิธีการที่นิยมใช้กันก็คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะแวดล้อมภายในและสถานะแวดล้อมภายนอก หรือตารางความสัมพันธ์ของ SWOT (TOWS Matrix) ซึ่งในการวิเคราะห์ตารางความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถกำหนดวิธีการดำเนินงาน หรือที่เรียกว่า กลยุทธ์ ออกมาเป็นประเด็นในการดำเนินงานดังนี้

กลยุทธ์ SO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรุกเป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และโอกาสจากปัจจัยภายนอกมาเป็นตัวสนับสนุน

กลยุทธ์ ST เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงป้องกัน เป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และต้องมีการพัฒนา หรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ต้องเผชิญ

กลยุทธ์ WO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงแก้ไข เป็นการแก้ไขจุดอ่อน หรือทำให้จุดอ่อนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยใช้โอกาสเป็นปัจจัยภายนอกเข้ามาสนับสนุน

กลยุทธ์ WT เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่ากลยุทธ์เชิงรับที่ต้องปรับปรุงและแก้ไขจุดอ่อนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคหรืออาจจะต้องใช้วิธีหลีกเลี่ยงอุปสรรค ในขณะเดียวกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์กลยุทธ์ และการที่จะนำกลยุทธ์ใดมาขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ จะต้องคำนึงถึงความเร่งด่วน การสนับสนุนจากนโยบายรัฐบาล การสนับสนุนงบประมาณของทั้งภาครัฐและเอกชน มิเช่นนั้นแล้ว อาจทำให้แผนการพัฒนาจังหวัด ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายสุดท้ายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ตาม TOWS Matrix ของจังหวัดหนองคาย สรุปผล ได้ดังนี้

กลยุทธ์ SO :

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
๑. จังหวัดหนองคายมีขีดความสามารถในการผลิตจากภาคการเกษตร ได้แก่ - ด้านพืช ข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๘๕,๘๕๒ ตันต่อปี มีมูลค่า ๒,๔๗๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๓๗,๐๑๖ ตันต่อปี มีมูลค่า ๓๗๔ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต ๓๖,๕๒๘ ตันต่อปี มีมูลค่า ๙๙๒.๒๓ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๑๙,๔๑๔ ตัน มูลค่า ๒๑๙ ล้านบาท และพืชที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำหว่า มะพร้าวน้ำหอม - ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ไข่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๕๖๕.๕๕ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น - ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชัง มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒. มีสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และทางธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม โดยมีนักท่องเที่ยว จำนวน ๒.๕ ล้านคน มูลค่า ๔,๕๐๐ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๘) ๓. มีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ในพื้นที่	๑. มีแม่น้ำโขงระยะทาง ๒๑๐.๖๐ กิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภค บริโภค และภาคการเกษตร ๒. รัฐบาลจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ส่งเสริมการค้า การลงทุนให้โอกาสกับผู้ประกอบการระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ๓. รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน และกระแสนิยมการรักสุขภาพของผู้บริโภค มีแนวโน้มสูงขึ้น ๔. เป็นจุดเชื่อมต่อด้านโลจิสติกส์ไปยัง สปป.ลาว เวียดนาม และจีน ๕. การพัฒนาและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๑ และหมายเลข ๒๑๒ เป็นถนนเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจตามแนวชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ๖. สินค้าไทยได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นในมาตรฐานคุณภาพจากกลุ่มประเทศ CLMV ๗. นโยบาย ประเทศไทย ๔.๐ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ Value-based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ๘. มีความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาว ในระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ๙. นโยบาย Digital Economy จะเป็นรากฐานในการพัฒนาระบบการจัดการภาครัฐ ๑๐. รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง ๑๑. มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนและจุดผ่านแดน เป็นช่องทางการตลาด เอื้อต่อการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว มีมูลค่าการค้าชายแดน (มูลค่านำเข้าและส่งออกรวมกัน) กับ สปป.ลาว ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับจังหวัดที่มีการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว

กลยุทธ์ SO : (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
	๑๒. มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ในพื้นที่ เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน
กลยุทธ์ SO : ๑. S๑ + O๑, O๒, O๓, O๗, O๘, O๑๑, O๑๒ : สร้างมูลค่าเพิ่ม จัดการตลาดสินค้าเกษตร ๒. S๒ + O๑, O๒, O๓, O๔, O๕, O๖, O๘, O๙, O๑๐, O๑๑, O๑๒ : พัฒนาและยกระดับมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยว ๓. S๓ + O๑, O๒, O๓, O๔, O๖, O๑๐, O๑๑ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรและ อุตสาหกรรมที่สำคัญ	

กลยุทธ์ ST :

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
๑. จังหวัดหนองคายมีขีดความสามารถในการผลิตจากภาคการเกษตร ได้แก่ - ด้านพืช ข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๘๕,๘๕๒ ตันต่อปี มีมูลค่า ๒,๔๗๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๓๗,๐๑๖ ตันต่อปี มีมูลค่า ๓๗๔ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต ๓๖,๕๒๘ ตันต่อปี มีมูลค่า ๙๙๒.๒๓ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๑๙,๔๑๔ ตัน มูลค่า ๒๑๙ ล้านบาท และพืชที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำหว่า มะพร้าวน้ำหอม - ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ไข่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๕๖๕.๕๕ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น - ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชัง มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒. มีสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และทางธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม โดยมีนักท่องเที่ยว จำนวน ๒.๕ ล้านคน มูลค่า ๔,๘๐๐ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๘) ๓. มีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ในพื้นที่	๑. ต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง ๒. ราคาสินค้าเกษตรผันผวนและเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง ๓. การแพร่ระบาดของโรคอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายคน สัตว์ พืช และพาหะชนิดอื่น ๆ ๔. ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ แตกต่างกันเป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน ๕. พื้นที่ตามแนวชายแดนมีระยะทางยาวทำให้เกิดอุปสรรคต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย ๖. การปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว ยังไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เกาะ ดอนในแม่น้ำโขง ๗. การลักลอบดูดทรายในแม่น้ำโขงทำให้กระแสน้ำและร่องน้ำเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อสภาพหลายของตลิ่ง
กลยุทธ์ ST : ๑. S๑ + T๑,T๒,T๓,T๔ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการจัดการสินค้าเกษตร ๒. S๒ + T๓,T๔,T๕,T๖,T๗ : สร้างความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวภายในและระหว่างประเทศ	

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๑. ต้นทุนการผลิตสูง และเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิมผลผลิตข้าวต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ การผลิตลูกพันธุ์ปลายังไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงภายในจังหวัด การเลี้ยงปศุสัตว์ยังอาศัยการเลี้ยงแบบดั้งเดิม และเป็นโคพันธุ์พื้นเมือง ๒. สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินต้นหรือดินลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๗ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยังไม่พัฒนาการผลิตไปสู่เชิงพาณิชย์ (กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และกลุ่มสหกรณ์) ๔. เกษตรกรที่ให้ความสนใจผลิตสินค้าอินทรีย์ สินค้าปลอดภัยมีน้อย ๕. พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๗๖ อาศัยน้ำฝน ๖. โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๒๑ แห่ง ยังไม่ได้มาตรฐาน GMP ๗. การคมนาคมถนนสายหลักและสายรอง เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบางช่วงยังไม่ได้มาตรฐาน (Universal Design) ๘. สินค้า OTOP ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (อาหารและยา/ มผช/ Q /GMP / GAP) ๙. การพัฒนาสินค้าของจังหวัดภายใต้ตราสัญลักษณ์ (Nong Khai Best) ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย ๑๐. แผนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง ๑๑. อุปกรณ์และเครื่องมือในการสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เพียงพอ ๑๒. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ ต่อ ๓,๖๘๔ คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑ ต่อ ๓,๒๕๗ คน)	๑. มีแม่น้ำโขงระยะทาง ๒๑๐.๖๐ กิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภคบริโภคและภาคการเกษตร ๒. รัฐบาลจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ส่งเสริมการค้า การลงทุนให้โอกาสกับผู้ประกอบการระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ๓. รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน และกระแสนิยมการรักษาสภาพของผู้บริโภคมีแนวโน้มสูงขึ้น ๔. เป็นจุดเชื่อมต่อด้านโลจิสติกส์ไปยัง สปป.ลาว เวียดนาม และจีน ๕. การพัฒนาและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๑ และหมายเลข ๒๑๒ เป็นถนนเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจตามแนวชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ๖. สินค้าไทยได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นในมาตรฐานคุณภาพจากกลุ่มประเทศ CLMV ๗. นโยบาย ประเทศไทย ๔.๐ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ Value-based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ๘. มีความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาว ในระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ๙. นโยบาย Digital Economy จะเป็นรากฐานในการพัฒนาระบบการจัดการภาครัฐ ๑๐. รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง

กลยุทธ์ WO : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๑๓. ประชาชนของจังหวัดมีปัญหาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง (โรคเบาหวาน อัตราป่วย ๑,๒๗๙ ต่อ แสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๕๒๐.๐๕ ต่อแสนประชากรประเทศไทย อัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาการตายด้วยโรคมะเร็งตับ มะเร็งท่อน้ำดี ๓๐.๙๙ ต่อแสนประชากร (ประเทศไทย ๒๓.๕๖ ต่อแสนประชากร) ๑๔. จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๕. ผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ร้อยละ ๑๗.๐๖ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๑๘.๗๖ ๑๖. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ยังไม่เหมาะสม และสมควรได้รับการช่วยเหลือ ร้อยละ ๑๘.๓๙ ของประชากรจังหวัดหนองคาย ๑๗. จำนวนผู้สูงวัยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง และไม่มีผู้ดูแล ร้อยละ ๑๖.๒๔ ของประชากรจังหวัดหนองคาย ๑๘. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรจังหวัดหนองคาย อายุ (๑๕ - ๕๙ ปี) เท่ากับ ๘.๔๐ ปี ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งเท่ากับ ๘.๙๐ ปี ๑๙. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ของจังหวัดหนองคาย เท่ากับ ๓๓.๔๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๓๓.๙๕	๑๑. มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการตลาด เอื้อต่อการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวมีมูลค่าการค้าชายแดน (มูลค่านำเข้าและส่งออกรวมกัน) กับ สปป.ลาว ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับจังหวัดที่มีการค้าชายแดนกับ สปป.ลาวประชาชน ๑๒. มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่ เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์ WO : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๒๐. อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัด หนองคาย ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๔.๒๓ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๐.๑ ๒๑. มีปริมาณขยะตกค้างสะสม ๑๒๓ ตันต่อวัน ๒๒. อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมของ จังหวัดหนองคายประจำปี ๒๕๕๗ ลดลงจากปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๓.๑๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๐.๔๑ ๒๓. ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของ จังหวัดปี ๒๕๕๘ คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๙ ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๖ ๒๔. การใช้พลังงานทดแทนในภาคการเกษตรและ การท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ	
กลยุทธ์ WO : ๑. W๑,W๒,W๔,W๕,W๑๔,W๒๒,W๒๔ + O๑,O๒,O๓,O๗,O๑๑,O๑๒ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๒. W๓,W๔,W๑๔,W๑๕,W๒๒ + O๒,O๔,O๖,O๗,O๙,O๑๑,O๑๒ : พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ๓. W๘,W๙,W๒๒,W๒๔ + O๒,O๖,O๗,O๑๐,O๑๑,O๑๒ : ยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP ๔. W๗,W๑๐,W๒๒,W๒๓ + O๔,O๕,O๑๐,O๑๑,O๑๒ : พัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการ ๕. W๑๐,W๒๒,W๒๔ + O๒,O๔,O๖,O๗,O๑๐,O๑๑ : พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว ๖. W๖,W๑๒,W๑๓,W๑๖,W๑๗,W๑๘,W๑๙ + O๓,O๗,O๑๑,O๑๒ : พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสังคม สาธารณสุข และการศึกษา ๗. W๒๐,W๒๑ + O๗,O๑๑,O๑๒ : ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘. W๑๑ + O๔,O๕,O๘,O๑๐,O๑๑, : เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด ๙. W๒๓ + O๒,O๗,O๙ : การเสริมสร้างการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๑. ต้นทุนการผลิตสูง และเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิมผลิตข้าวต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศการผลิตลูกพันธุ์ปลายังไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงภายในจังหวัด การเลี้ยงปศุสัตว์ยังอาศัยการเลี้ยงแบบดั้งเดิม และเป็นโคพันธุ์พื้นเมือง ๒. สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินตื้นหรือดินลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๗ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยังไม่พัฒนาการผลิตไปสู่เชิงพาณิชย์ (กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และกลุ่มสหกรณ์) ๔. เกษตรกรที่ให้ความสนใจผลิตสินค้าอินทรีย์ สินค้าปลอดภัยมีน้อย ๕. พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๗๖ อาศัยน้ำฝน ๖. โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๒๑ แห่ง ยังไม่ได้มาตรฐาน GMP ๗. การคมนาคมถนนสายหลักและสายรอง เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน (Universal Design) ๘. สินค้า OTOP ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (อาหารและยา/ มผช/ Q/GMP/GAP) ๙. การพัฒนาสินค้าของจังหวัดภายใต้ตราสัญลักษณ์ (Nong Khai Best) ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย ๑๐. ขาดแผนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นได้ ๑๑. อุปกรณ์และเครื่องมือในการสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เพียงพอ ๑๒. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ ต่อ ๓,๖๘๔ คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑ ต่อ ๓,๒๕๗ คน)	๑. ต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง ๒. ราคาสินค้าเกษตรผันผวนและเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง ๓. การแพร่ระบาดของโรคอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายคน สัตว์ พืช และพาหะชนิดอื่น ๆ ๔. ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ แตกต่างกันเป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน ๕. พื้นที่ตามแนวชายแดนมีระยะทางยาวทำให้เกิดอุปสรรคต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย ๖. การปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ยังไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เกาะ ดอนในแม่น้ำโขง ๗. การลักลอบดูดทรายในแม่น้ำโขงทำให้กระแสน้ำและร่องน้ำเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อทางฟายของตลิ่ง

กลยุทธ์ WT : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๑๓. ประชาชนของจังหวัดมีปัญหการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง (โรคเบาหวาน อัตราป่วย ๑,๒๗๙ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๕๒๐.๐๕ ต่อแสนประชากรประเทศไทย อัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาการตายด้วยโรคมะเร็งตับ มะเร็งท่อน้ำดี ๓๐.๙๙ ต่อแสนประชากร (ประเทศไทย ๒๓.๕๖ ต่อแสนประชากร) ๑๔. จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๕. ผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ร้อยละ ๑๗.๐๖ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๑๘.๗๖ ๑๖. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ยังไม่เหมาะสม และสมควรได้รับการช่วยเหลือ ร้อยละ ๑๘.๓๙ ของประชากรจังหวัดหนองคาย ๑๗. จำนวนผู้สูงวัยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองและไม่มีผู้ดูแล ร้อยละ ๑๖.๒๔ ของประชากรจังหวัดหนองคาย ๑๘. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรจังหวัดหนองคาย อายุ (๑๕ - ๕๙ ปี) เท่ากับ ๘.๔๐ ปี ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งเท่ากับ ๘.๙๐ ปี ๑๙. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ของจังหวัดหนองคาย เท่ากับ ๓๓.๔๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๓๓.๙๕	

กลยุทธ์ WT : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๒๐. อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดหนองคาย ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๔.๒๓ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๐.๑ ๒๑. มีปริมาณขยะตกค้างสะสม ๑๒๓ ตันต่อวัน ๒๒. อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคายประจำปี ๒๕๕๗ ลดลงจากปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๓.๑๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๐.๔๑ ๒๓. ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัดปี ๒๕๕๘ คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๙ ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๖ ๒๔. การใช้พลังงานทดแทนในภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ	
กลยุทธ์ WT ๑. W๑๑ + T๓,T๔,T๕,T๖,T๗ : การจัดการความมั่นคงพื้นที่ชายแดน	